

[J. P. Jensen.]

Ja, det mener vel det ærede Medlem og det Parti, det ærede Medlem tilhører, men vi mener det modsatte. Skulde man tale om et ualmindelig ondartet Paafund i Skatte-lovgivningen, bliver det en anden Lovgivning, nemlig den, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gennemførte i 1927, da der blev fremsat og gennemført Forslag om Lettelser i Formueskatten samtidig med en Nedskæring, der gik ud over de daarligst stillede i vort Samfund. Det var en ond-artet Beskatningsmaade. En Renteskot som den, her er Tale om, er derimod efter vor Opfattelse ganske berettiget.

Da Staten nu trænger til Penge, og da saavel Indkomster ved Arbejdsfortjeneste som den indirekte Beskatning har faaet en kraftig Omgang for at komme det betrængte Landbrug til Hjælp, maa det nu være Formuerne og Renteindtægten, der maa træde hjælpende til. Formuer med Aagerrenter maa nu opfylde de moralske Forpligtelser, som her kræves af dem.

Nu kan vi ikke spille Tiden med at diskutere, om 4, 5, 6 eller 7 pCt. er en høj Rente, thi det er meget mere, end det producerende Samfund og særlig det overkapitaliserede Landbrug kan betale. Venstre gennemførte denne Lov om Formuebeskatningen i 1922 paa en Tid, hvor Indkomsterne flød rigeligt, men i 1927 gennemførte Venstre en meget betydelig Skattelettelse for de store Formuer, og den Gang var der en stærk Nedgang i Indkomsterne for det arbejdende Samfund. Den største Del af Vælgerne forstaaer ikke, at Formuerne skal skaanes i en Krisetid, hvor selv de arbejdsløse og besiddelsesløse maa yde deres Bidrag til Samfundshusholdningen. Der er ikke Tvivl om, at denne Skattelettelse bidrog i høj Grad til ved sidste Folketingsvalg at svække Venstres Stilling. Venstre beklager sig ganske vist over, at vi misbrugte den i høj Grad. Nej, vi har kun henholdt os til de faktiske Forhold, men det kan jo endnu en Gang blive et farligt Vaaben mod Venstre, saafremt Partiet ikke bøjer sig for Tidens Krav. Hvis Venstre endnu en Gang i en Tid, da Statskassen mangler Penge, forkaster disse Forslag, lover jeg Venstres Rigsdagsmænd og Valgkandidater, at Socialdemokratiets Kandidater i alle Landets Valgkredse kan tale Tilpasningspolitik til Vælgerne. Vi skal nok erindre om Lovforslagets Virkninger og om den tilsigtede Tilpasning, hvorved endnu en Gang de fattige, de arbejdsløse, de syge, de gamle og Invaliderne maa betale for Formuerne for at opveje det Indtægts-

tab, som Formueskattenedsættelsen har medført. Der er ikke Tvivl om, at det vil blive benyttet, og denne Betænkning vil blive taget med som en Haandbog, hvis vi skal ud til Valg og kæmpe om disse Forhold. Jeg tror fremdeles, at Venstres Stilling er daarlig og endnu daarligere, end den var sidste Gang. Det gældbundne Samfund og særlig det overprioriterede Landbrug med de høje Renteydelser vil kræve disse Lovforslag gennemført.

Med disse faa og venlige Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og villig Behandling i et Udvalg.

N. Neergaard: De foreliggende Lovforslag er jo Gengangere, og mit Parti har allerede i forrige Samling afvist dem begge. Jeg kunde for saa vidt nøjes med at henvisse til mine Udtalelser den Gang, og hvad jeg har at sige her i Dag, skal blive kort. Dette betyder jo ikke, at vi ikke er villige til paa visse Vilkaar at bidrage til Dækning af Underskuddet paa indeværende Aars Finanslov, men det betyder, at vi kun er villige til det — jeg gentager det — paa visse Vilkaar. Vilkaarene opstillede vi i Forening med det konservative Folkeparti i Sommerens Betænkning over Kriselovforslagene. Det var for det første — og det er det vigtigste Punkt i det hele — en gennemført Beparelsespolitik paa alle Omraader, hvor en saadan med snarlig indtrædende Virkning lader sig gennemføre, for det andet Gennemførelse af Valutaloven, ikke blot efter dens Bogstav, men efter dens Forudsætninger, herunder Afleveringspligtens Ophør, en snarlig paa-begyndende Afvikling af den bestaaende Importregulering og Optagelse af Forhandlinger om den fornødne Erstatning derfor saavel under Hensyn til den handelspolitiske som til den finansielle Side. Hvis det maa befrygtes, at Finansaaret ikke desto mindre viser Underskud, er man rede til at medvirke ved Tilvejebringelse af Dækning i det Omfang, som skønnes muligt og nødvendigt paa Grundlag af et lignende Forhold som i de vedtagne Krisedækningslove, nemlig ca. $\frac{1}{3}$ ved direkte og $\frac{2}{3}$ ved indirekte Skat.

Nu er jo Forholdet dette, at de omtalte Beparelsesforanstaltninger ikke foreligger. Allerede et flygtigt Blik paa Finanslovsforslaget vil vise, at her er atter en Stigning af Udgifterne og ikke en Gang nogen Fortsættelse af de beskedne Beparelsesforanstaltninger, som blev foretaget i Fjor. Der foreligger endvidere, at Valutaordningen af Regeringen ikke foreslaas afviklet, men beholdt i en skærpet Form, og endelig at